

Sygn. akt V CSK 27/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z wniosku P. R., M. R., Z. R. i W. R.
przy uczestnictwie A. R., G. R., I. W. i K. R.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania A. R. i K. R.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 5 kwietnia 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; zasądza
od uczestników A. R. i K. R. na rzecz wnioskodawcy P. R.
180 (sto osiemdziesiąt) zł kosztów zastępstwa prawnego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarżący wskazują jako przyczynę mającą uzasadnić przyjęcie do rozpoznania wniesionej przez nich skargi kasacyjnej potrzebę dokonania wykładni art. 162 k.p.c.

W orzecznictwie sądowym i w doktrynie istnieją rzeczywiście pewne rozbieżności co do sposobu wykładni i prawidłowego stosowania tego przepisu, jednakże ustosunkowywanie się do nich w niniejszej sprawie przez Sąd Najwyższy nie jest konieczne. Z uzasadnienia skarżonego orzeczenia wynika bowiem w sposób nie budzący wątpliwości, że Sąd Okręgowy zaaprobował decyzję Sądu Rejonowego o oddalenie wniosku o powołanie kolejnego biegłego psychologa, uznając ten wniosek za niezasadny. Potwierdzeniem tego stanowiska Sądu było oddalenie wniosku, ponowionego w apelacji, o dopuszczenie dowodu z opinii takiego biegłego. Jedynie ubocznie Sąd Okręgowy zauważył, iż wbrew treści art. 162 k.p.c., na rozprawie przed Sądem Rejonowym w dniu 8 lipca 2011 r. pełnomocnik skarżących nie wniósł do protokołu rozprawy zastrzeżenia zarzucającego, że na skutek oddalenia tego wniosku doszło do uchybienia przepisom proceduralnym. Trzeba przy tym zauważyć, że to stwierdzenie Sądu polega na nieporozumieniu, gdyż na k. 262 akt sprawy takie zastrzeżenie znajduje się. Cały wątek sprawy związany z tym zastrzeżeniem nie ma jednak znaczenia dla jej rozstrzygnięcia, skoro podstawą oddalenia wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego psychologa była jego merytoryczna, wykazana przez Sąd, jego niezasadność.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i obciążyć skarżących kosztami postępowania kasacyjnego (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 519¹ i art. 520 § 3 k.p.c.).